

## Buju, Stanciu și Asociații: Propunerea privind conducerea sub influența drogurilor este rudimentar reglementată și nefundamentată științific. Droguri, alcool și paranoia legislativă: când legea devine pericol public

*O noua modificare a Codului Penal risca să transforme șoferii în infractori printr-o definiție absurdă și confuză a „drogurilor în sânge”. Fără distincție între substanțele active și urmele inofensive, fără praguri științifice sau garanții procedurale, proiectul poate trimite la închisoare pacienți cu rețete medicale la fel de ușor ca pe consumatorii de droguri dure. În loc să protejeze traficul, această lege creează un val de dosare penale absurde și arunca justiția într-o criză fără precedent. Avocații Buju, Stanciu și Asociații demontează punct cu punct un proiect care sacrifică logica juridică de dragul excesului punitiv.*

Propunerea de modificare a Codului penal privind conducerea sub influența alcoolului sau a drogurilor este absurdă și nefundamentată științific, avertizează avocații societății de avocatură Buju, Stanciu și Asociații. Astfel, legea incriminează subiectiv cetățenii români, putând fi condamnați la închisoare, deși nu reprezintă niciun pericol real. În plus, legea nu are scop educativ pentru reducerea numărului de accidente, ci punitiv, conducând doar la creșterea numărului de dosare penale, mai consideră specialiștii. Astfel, noua propunere transformă o idee bună, cum este siguranța rutieră, într-o aplicare haotică a legii, cu eventuale dosare penale inutile și riscul sistemic de condamnări absurde.

### Iata de ce noua propunere nu pare fundamentată științific

Specialiștii Buju, Stanciu și Asociații au găsit mai multe lacune în lege, deși legislația modernă ar trebui să se bazeze pe claritate și previzibilitate. Mai exact, această inițiativă legislativă introduce sintagma grosieră „droguri în sânge”, **fără a preciza dacă se referă la substanțe active** (care afectează conduita unui șofer) sau la metaboliți inactivi (urme de substanțe care pot rămâne săptămâni în organism, fără niciun efect comportamental). Astfel, în opinia specialiștilor în drept penal, un pacient care ia anxiolitice prescrise poate fi condamnat la fel ca un consumator de metamfetamina.

### O lege lipsită de rafinament legislativ

„Țări cu legislații mai avansate, precum Germania sau Canada, stabilesc praguri precise pentru fiecare substanță, bazate pe studii științifice care corelează nivelul unei substanțe cu afectarea reflexelor. **România, în schimb, a optat pentru o definiție rudimentară, lipsită de orice nuanță științifică, care poate incrimina inclusiv persoanele care au consumat medicamente pentru anxietate sau canabis cu o săptămână înainte, fără a fi sub influența acestuia. Rezultatul? O aplicare haotică a legii, cu dosare penale inutile și riscul sistemic de condamnări absurde. Orice act normativ care nu apelează la rigoare științifică și la principiile clasice ale dreptului penal risca să devină o caricatură legislativă**, mai aproape de creația unui artist naiv decât de lucrarea fină a unui legiuitor matur.

În loc să folosească analizele toxicologice, cum inspirat a decis ÎCCJ, pragurile științifice și o rețea de măsuri educative și de prevenție, legiuitorul, într-un aparent război rece interinstituțional, preferă să trateze cu ciocanul o problema care necesită privită cu lupa. Prin această atitudine, nu doar că este ratată ținta reală – reducerea accidentelor rutiere –, ci se nasc și probleme grave de echitate, previzibilitate și costuri sociale”, explică **Victor Buju**, avocat specializat în Drept penal și partener fondator [Buju, Stanciu și Asociații](#).

### Toleranța individuală, o variabilă neglijabilă

Toleranța la substanțe variază enorm de la o persoană la alta. Un consumator ocazional de canabis poate fi afectat

puternic, în timp ce un consumator cronic poate avea THC rezidual fara a fi afectat. Jurisdicțiile moderne analizeaza și semnele comportamentale ale afectarii, nu doar nivelul substanței.

Propunerea legislativa pare, în acest punct, preocupata doar de depistarea prezenței „*drogurilor în sânge*”, deși capacitatea de reacție și atenția nu sunt același lucru la fiecare persoana. O asemenea abordare binara – „*e substanța detectata, e infracțiune*” – nu doar ca face sa dispara orice nuanța științifică, dar demonstreaza o lipsa evidenta de interes pentru realitățile medicale și fiziologice.

### **Proportionalitatea pedepselor: de la principiu la derapaj legislativ**

O lege penala trebuie sa se sprijine pe un principiu esențial: **pedeapsa sa fie proporționala cu pericolul social reprezentat de fapta incriminata**. Prin aceasta propunere, sancțiunile pentru conducerea sub influența alcoolului sau a drogurilor escaladeaza pâna la pedepse de 3-7 ani de închisoare, ajungând sa rivalizeze cu infracțiuni în mod tradițional mult mai grave, cum ar fi vatamarile corporale grave și chiar tâlharia, pentru care se prevede aceeași plaja de pedepse.

“Disproporția este șocanta și sugereaza mai degraba un exercițiu de putere, menit sa impresioneze publicul, decât o intervenție raționala în materie penala. Nu negam gravitatea conducerii sub influența, însa o lege care pedepsește la același nivel un șofer cu o alcoolemie de puțin peste 0,80 g/l și pe un infractor care provoaca intenționat suferințe fizice grave își pierde logica echilibrului pe care dreptul penal trebuie sa îl aiba în toate formele sale”, completeaza avocatul Victor Buju.

### **Legea nu face distincție între substanțe și nu se bazeaza pe precizie**

O alta slabiciune majora rezida în faptul ca acest proiect legislativ ignora, cu desavârșire, diferențele între diferite tipuri de substanțe cu efect psihoactiv. În numeroase state occidentale, legile fac diferența între drogurile care afecteaza imediat reflexele (alcool, cocaina, amfetamine) și cele care, prin natura lor, pot ramâne detectabile în organism mult dupa dispariția oricarei influențe reale (cannabis, benzodiazepine).

România alege o abordare de o natura rudimentara dezonoranta: „droguri = pericol”, fara distincții, fara praguri, fara logica. Practic, un pacient care ia anxiolitice prescrise poate fi condamnat la fel ca un consumator de metamfetamina.

În plus, o lege penala moderna se bazeaza pe proceduri de testare precise, pe dreptul la contrapoba și pe confirmarea rezultatelor prin analize de laborator. În practica, testele rapide utilizate de poliție (cum ar fi cele de tip Dräger) pot produce un numar îngrijorator de rezultate fals-pozitive sau fals-negative, iar în alte țari, un astfel de test trebuie oricum coroborat cu o analiza toxicologica riguroasa.

Noua lege nu menționeaza sub nicio forma aceste garanții procedurale. Practic, daca un test rapid da un fals pozitiv, șoferul este automat transformat într-un infractor.

### **Legea, concentrata pe sancțiuni, nu pe educație**

Un act normativ care își propune reducerea accidentelor rutiere ar trebui, în mod firesc, sa includa nu doar o creștere a pedepselor, ci și o serie de masuri alternative: programe de educație rutiera și prevenție, facilități de transport public (inclusiv pe timp de noapte), campanii de conștientizare și, eventual, politici de sprijin și consiliere pentru consumatorii problematici de alcool sau droguri.

Propunerea în discuție ignora cu nonșalanța toate aceste aspecte, preferând sa rezume totul la sancțiuni punitiv-penale. Chiar și un novice în materie de politici publice știe ca doar a înaspri cadrul sancționator, fara a

exista condiții pentru a elimina cauza principala, nu va produce efecte remarcabile. E mult mai probabil sa asistam la același numar de accidente, urmat însa de o avalanșa de dosare penale.

### **Impactul asupra sistemului judiciar și penitenciar**

O alta consecința inevitabila a acestei inițiative este supraaglomerarea sistemului judiciar și a penitenciarelor. Introducerea unor pedepse atât de dure și a unei definiții confuze a „drogurilor în sânge” va spori, în mod artificial, numarul de dosare penale.

Instanțele vor fi asaltate de cazuri în care va conta mai mult prezența minima a unor substanțe, decât gradul efectiv de pericol pe care îl reprezenta șoferul. Într-un final, numeroase persoane pot ajunge în detenție, deși, în realitate, nu ar fi constituit un risc semnificativ pentru traficul rutier.

Am vazut cum, sub masca „siguranței rutiere”, s-a imaginat un proiect de lege care rateaza sa ofere claritate, sa fie proporțional și sa țina cont de criteriile științifice elementare. Siguranța rutiera merita, fara îndoiala, toata atenția. Însa, pentru a crea un cadru legal eficient și echitabil, e nevoie de rigoare, consultare științifică și capacitatea de a distinge între nuanțe. În secolul nostru, nu ne mai permitem sa reducem totul la alb și negru.

Buju Stanciu și Asociații este o societate de avocatura de business orientata spre soluții personalizate și pragmatice pentru fiecare client. Echipa ofera consultanța juridica în domenii tradiționale precum dreptul societar, proprietatea intelectuala și litigii, dar și în sectoare inovatoare, inclusiv tehnologii emergente precum inteligența artificiala și blockchain. Firma de avocați este membra a Interlegal și Legal Network International, colaborând cu firme de avocatura reputeate la nivel internațional, pentru a asigura cea mai buna calitate a serviciilor profesionale. Din 2025, Buju, Stanciu & Asociații este membra a rețelei internaționale Exsus Global, reprezentând un pas important în extinderea serviciilor societății. Prin acest parteneriat, firmele din România vor avea acces la o rețea extinsa de specialiști internaționali, beneficiind de expertiza juridica, financiara și de business adaptata nevoilor lor.